

Bogár László: Okay President

2017 január 25. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Obama történelmi lehet?séget kapott arra, hogy nyugodt bölcsességgel el?készítse a várható átalakulást, de elpuskázta.

A falfirkák világa mindig pontosan jelzi, hogy a globális „népérzület” mit is tart fontosnak közölni arról, mint vélekedik a világ dolgairól. A legutóbbi amerikai elnökválasztás hullámverései még hosszú ideig állandó kísér?i lesznek a graffitik világnak, ám nem csupán az új elnökre, hanem a most leköszön?re nézve is.

Szerte a világon gyakran látni olyan falfirkákat, amelyek a most leköszön? elnököt készségesen vigyorgó Miki egérként ábrázolják. Érdemes ennek kapcsán talán kicsit eltöprengeni azon, hogy vajon mit is hozott magával ez a nyolc év. Nos, Barack Obama elnöki periódusa az Amerikai Birodalom történetében bizonyosan úgy marad majd fenn, hogy ez volt „a vég kezdete”.

Ha ugyanis nem változik az a most már lassan hatszáz éve fennálló periodicitás, hogy átlagosan százévente egy újabb nyugati nemzetállam válik világbirodalommá, akkor egy-két évtizeden belül az Amerikai Birodalom globális uralma is bizonyosan véget ér.

El?bb Portugália, majd Spanyolország, Hollandia, Franciaország, Nagy-Britannia, és végül, amikor az európai „parton” már elfogytak az atlanti keresked?- és bankárnemzetek, az Amerikai Egyesült Államok volt a sorrend eddig.

Az elmúlt évszázadok során végbement világbirodalom-váltások többnyire iszonyú konfliktusokkal, lényegében világháborúkkal jártak, s igen-igen szerencsésen kellene alakulniuk a világhatalmi folyamatoknak ahhoz, hogy most elkerülhet? legyen az újabb, nyilván minden eddiginél pusztítóbb globális konfliktus.

Mindezt nehezíti, hogy egyel?re elméletileg is tisztázhatatlan a kérdés: melyik lesz a „hetedik birodalom”, illetve lesz-e egyáltalán?

Az sem zárható ki ugyanis, hogy hatszáz év után most megváltozik a történelmi periodicitás, és nem újabb nemzetállam válik majd világbirodalommá, hanem egy olyan komplex egyezségrendszer lép az Amerikai Birodalom helyére, amire eddig még nem volt precedens.

Az is tisztázatlan ráadásul, hogyha Amerika megsz?nik világbirodalom lenni, akkor miként megy végbe nemzetállammá való visszaalakulása.

A világbirodalmi státuszból a nemzetállami létbe való visszasüllyedés Portugália vagy Hollandia esetében is igen nehéz volt, és rendkívül súlyos megrázkódtatással járt, képzeljük el ugyanezt a „jelentéktelen nemzetállammá” való visszasüllyedést egy tízmillió négyzetkilométernyi kiterjedés?, akkor már közel négyszázmilliós Amerika esetében.

Amely Amerika már csak méreteinél fogva is kénytelen lesz nagyhatalom maradni. Hacsak nem kezeljük nyitott lehet?ségként azt az egyel?re még politikai sci-fi kategóriájába tartozó lehet?séget, hogy az Egyesült Államok mint nemzetállam széthullik.

Obama történelmi lehet?séget kapott arra, hogy nyugodt és der?s bölcsességgel el?készítse ezt a várható átalakulást, annak érdekében, hogy minél kisebb legyen a birodalom megsz?nése okozta megrázkódtatás mind a nemzetállam Amerika, mind a világ számára.

Lehetett volna egy korrekt „felszámolóbiztos” is (legalább is els? ezek sorában), akit kés?i korok áldanak majd azért, mert segített meg?rizni a békét egy háborútól terhes tér-id?ben. Korai lenne még mérleget vonni, de a most leköszön? elnök alighanem elpuskázta ezt a nagy történelmi lehet?séget.

Pedig a 2008-ban kezd?d?, els? elnöki periódusa után nem sokkal, 2009-ben neki ítélt Nobel-békedíjat akár el?legezett bizalomnak is tekinthette volna.

Pedig az els? színes b?r? amerikai elnökként akár át is érezhette volna annak a történelmi tragédiának a mélységét, amelyet éppen az eddigi hat nyugati birodalom a világra, azon belül f?ként a fekete b?r? emberek százmillióira szabadított. Pedig elnökségének els? szakaszában valóban igyekezett legalább csillapítani a Közel-

Kelet iszonyú feszültségeit.

Pedig látszólag valóban komolyan gondolta azt, hogy a világtörténelem leggazdagabb nemzetállamát nem érheti az a szégyen, hogy több tízmillió lakója semmiféle egészségbiztosítással nem rendelkezik, és, hogy a legrosszabb helyzetben él? „legalsó” tízmillió amerikai egészségmutatói Uganda vagy Szudán szintjén állnak.

A helyzet tehát alakulhatott volna másként is, de végül nem alakult másként. És feltehet?leg amiatt nem, amit a már említett falfirkákon is láthatunk. Mert Obama „megméretett és könny?nek találtatott”, nem volt kell? tudása, bátorsága, becsülete ahhoz, hogy véghez is vigye mindazt, amit érzékeny és intuitív módon megsejteni ugyan megsejtett, de értelmezni és cselekvéssorrá átalakítani már nem volt képes.

Annak megértéséhez, hogy miért nem, idézzük fel azt a kissé morbid, de nagyon is lényeglátó viccet, ami els? elnökségébe való beiktatása után született, és ami a következ?képpen szól: megkérdeznek egy öreg alabamai fehér farmert, akinek dédapja még rabszolgákkal m?veltette dohányföldjeit, hogy mondja, miként érzi magát most, hogy egy néger lett az amerikai elnök. Óh, mondja az öreg fehér farmer, én is nagyon örülök, de el tudom képzelni, hogy milyen boldog lehet most az elnök úr gazdája.

Szóval valahol itt lehet a titok nyitja, az elnök úr „gazdája” körül. Obama ugyanis némi hezitálás után végül is készségesen kiszolgálta a „gazdát”, vagyis azt a saját létét is tagadó globális szuperstruktúrát, amely számára egy amerikai elnök is csak szánalmas bábfigura. Egy Mickey Mouse, aki széles mosollyal mond igent a gazda minden óhajára, így aztán ma a világ sokkal veszélyesebb és kaotikusabb hely, mint nyolc évvel ezel?tt volt. Vagyis sajnos semmi sem okay, mister president, és ahogy ez kinéz, részben sajnos éppen önnek köszönhet?en egyhamar nem is igen lesz itt okay semmi, s?t!

Bogár László - www.magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló